

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

7. Fames damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO VII.

Fames damnatæ æternitatis.

Famem patientur ut canes. Psal. 58.7.

19. Julii.

PENSANDUM est primò, quam *dira ac dura* sit damnatorum fames. Quod t meliùs apprehendamus, perpendenda est fames, quam patimur in hac vita. a verò quàm durum sit telum, quam-ue grave tormentum; nos delicatuli, ui totâ vitâ nostrâ, nec triduanam, nec iduanam, imò nec fortassis, unius diei integræ, esuriem experti sumus, conciere aut explicare nequimus. Colligi- us tamen ejus cruciatum ex effectibus. i obsidione Samariæ, ut legitur L. 4. egum c. 6. Fames tam dira extitit, ut *nundaretur caput asini, octoginta argen- is, & quarta pars cibi stercoris colum- rum, quinque argenteis*: imò ut mater proprium filiolum, occiderit, coxerit at- ue absorberit. Dura sanè fames: sed quid hæc ad famem tartaream?

II. In-obsidione Hierosolymæ fames

Pars III.

D

adeò

72 *Domus aternitatis. Consideratio*
adeò vehemens obsessos vexavit; ut ma-
res maritis, filii parentibus, matres
fantibus cibum ex ore violentè rap-
rint. In una obsidione Atheniensi, **C**
inedia obsessi, consumptis jumentis, com-
ria & lora equorum cocta devoraruagno
In alia verò, Filius cum Patre, ferotate
certavit, ob murem, qui fortè è recto per p-
ciderat exanimis; utri in cibum cedevolui
In obsidione Rhegiensi, consumpexile
quis & pellibus, præ fame more perita
dum, gramen ore depasti sunt. Cruque
omnino fames; sed umbra tantùm e Aug.
edia infernalis. nam

III. Aliàs alii, esurie stimulante, a tæ-
res, glires, feles, canes rancidos, serpere
res, cadavera, stercora & fœdissima ceteri
que devorarunt, quin & membra cum
pria momorderunt, & frustra ab surte
ferunt. O qualis miseria! Sed cog brier
ita sævit fames in hoc mundo; quies il-
ciet in inferno; ubi fames, verè du
ma necessitatum, & deformissima m
rum est? Ubi totâ æternitate, nec SP
mica, nec aquæ gutta, solatio erit, nec
poterit; quia res & spes omnis est addis
M

Julii 19.

73

Monitum.

CONsiderate hæc feriò, benèque perpendite; vos epulones, lurcones, comedones & ventres gulosi; ac vestram agnoscite insaniam, dum tantillâ voluptate palati, tantam accersitis vobis famis ætoperpetuæ torturam. Quid sunt gulæ cedevoluptates? tenues sunt, breves sunt & impexiles, quæ palatum titillant tantùm & irritant, perpetuò enim fluunt, fugiunt. Quæ antequam capiantur, ut docet S. Aug. ser. 25. de verb. Dom. ideoque animam non explent aut satiant; sed mox in tædium ac nauseam vertuntur: & hæc merebuntur talem cruciatum, famèque æternâ dignæ erunt? Sapite obsecro & secundum Christi monitum: *Attendite ne forte corda vestra graventur in crapula & ebrietate & superveniat in vos repentina quies illa.* Lucæ c. 21. 34.

20. Julii.

SPIRITUS Sanctus, ad famis infernalis sævitiam declarandam, per os David eam *caninam* nuncupat, dum ait:

D 2

Fa-

74 *Domus eternitatis. Consideratio*
Famem patientur ut canes. Plal. 58.
nis catenæ alligatus, ac longâ famem
maciatus, ubi olfactu, cibi nidorem
ratus est, mox subsilit, it, redit, catenâ
mordet, gemit, ululat, latrat, nec
nec plagis cohibendus: imò quando
præ famis magnitudine, occupatur
ca sordes, finum, cadavera; aliâque
tida, quæ ob graveolentiam & con
tionem extra civitatem ejiciuntur.
nati *famem patientur ut canes*: quæ
star canum, eos ad latrandum, ulu
dum & plorandum compellet.
verò rabies canina oritur, non solum
cibi cujusvis defectu; sed etiam ut
tradunt, ab humore aliquo, lingua
palatum imbuate, tam amaro; ut
fel & absynthium superet, idque
insatiabilis pœnam.

II. Præter famem corporis, ac
& alia famies, nimirum animæ
Damnatus, manibus, pedibusque,
canis, ligatus, convivii cœlestis epula
doratus; sed in æternum frustratus
spelunca illa tartarea præ dolore
biæ, fremit, ululat, plorat, blasphemæ

que instar canis latrat & mordet ; præ
 desperatione ; cùm videat , se ad epulas
 las nunquam admissum iri. O fames
 virtualis ! illa corporali longè acer-
 ior , quàm dirè damnatos cruciabis ?

III. Vides ergo : quomodo gulosus,
 Epicuri de grege porcus , quem im-
 pinguat Dæmon , sed ad saginam ge-
 ennæ & ad famem perpetuam. De-
 clarat hoc elegante Apologo vulpis &
 porci S. Cyrillus. L. 4. Apol. moral. c. 2.
 autè inquit , porcus à suo Domino enu-
 titus , cùm impinguatus recumberet , ad
 vulpes veniens , salutavit & dixit :
 quomodo est tibi , Frater ? At ille re-
 spondit : nonne cernis , ut lætus , satiatus
 & incrassatus recumbo , ac quiesco : ut
 tu ergo tu totâ die vaga & famelica
 recuis , & cum tali amico ad habitan-
 das non venis ? Quibus auditis , vul-
 pis insensatum deridens , subjunxit : Cer-
 tum est , quod crassities obtundit
 sensum , tollit mentem , & continuatæ de-
 teratæ subvertunt intellectum. Nimi-
 rum Herus tuus , ut piscator , cibi dulce-
 asphe adornat hamum , & ad mortem sua-

76 *Domus aternitatis. Consideratio*
viter trahit incautum ; veluti venam
callidus dulci fistulâ vocat ad laqueum
Replet enim ventrem tuum , ut te dola
etum sapidius comedat : dat fursure
pinguiorem te faciat , & carnem vne
O si intrasses domum ejus, & diligenter
circumspexisses ; profectò ex aliis
matis porcis, ibi pendentibus, quâgi
nutriverat , ab eo paratum tibi refu
dium cognovisses. Bonis ergo & xci
tibus cibus , te ducit ad mortem & e c
delicias convertet tibi in tristitia
piternas. Hæc S. Cyrillus. Tu,
se , applica tibi apologum , & c
Cyrillo , adde salutare propositum
pimythium.

Epimythium.

ERgône brevi gulæ voluptate,
nam corporis , animæque
coëmam ? Ergône à Mundo Caüt,
Dæmone saginam admittam , ut in
cello Luciferi mactet & devorer
clude cum S. Cyrillo : *Absit à me
amicus , qui subornat amore odium
eterna mortis sub mundi deliciis ,*

Abominor cibum ejus, & ma-
 laqueum blandientem repudio, ac ex nunc ejus
 ut te dolatium sperno. Nolo sanè ut risu me con-
 rufurducat ad luctum, & suis falsis deliciis à
 tem me pellis separet vitale consortium. Ca-
 diligacem Pharaonis eligo, non ferculorum
 aliis anistrum: sperno paleam, non flagellum;
 , quagittam Jonathanæ diligo, & Joabi basium
 tibi refugio. Malo famem brevem, quam
 go & excipit æternum convivium: quàm bre-
 m & e convivium quod occupat fames & je-
 titianum perpetuum.

21. Julii.

PERpendendum denique Damnato-
 rum famem, tam corporis, quàm
 nimæ esse æternam. Non est quidem
 omnium Damnatorum fames in inten-
 tate, one æqualis, majore enim fame cru-
 que fiabitur, qui decies jejunii legem viola-
 Cait, decies Ecclesiæ præceptum, carnes
 ut inorando transgressus est, decies in cra-
 orer gula & ebrietate deliquit, quàm qui se-
 t à mel, ut rectè S. Gregorius declarat L. 9.
 odium Moral. c. 47. Sicut, ait, in hoc mundo
 iis, multi sub uno sole consistunt, nec tamen

78 *Domus eternitatis. Consideratio*
equaliter ardorem sentiunt; ita in infer
unus est quidem ignis [fœtor, fames, sic
non tamen omnes equaliter cruciabu
quia quod hîc agit dispar valetudo corp
rum, hoc illic exhibet dispar causa meri
rum. Erit igitur in intensione famis
spartitas, in duratione tamen æqualit
quia inest æternitas.

II. Considera; si in hac vita fam
paucorum dierum, ita cruciat, afflig
torquet, & ad abominanda quævis, ta
homines, quàm jumenta adigit, atq
compellit; quid faciet in Orco fam
non triduana, non decendialis, non
cennialis, non sæcularis; sed quæ dur
plùs quàm millies, millies, millies mil
nis sæculorum millionibus; & pro
explenda, totâ æternitate, nec un
carnis aut obsonii bolus offeratur?
nè hæc longa, diuturna, ac sempit
fames, inferni incolas eò deducet,
præ rabie, seiplos mordeant, in mem
propria dentibus sæviant, & voran
absumere contendant; ut innuit Prop
ta: *Erit populus quasi esca ignis: vir*
eri suo non parcet; unusquisque car

*brachii sui vorabit. Isaia. c. 9. Idque in
gulæ suæ insatiabilis pœnam : cui quid-
quid in silvis latitat ; quidquid in mari &
flumine natat ; quidquid in aere volitat,
magno labore conquirendum fuit, nec
unquam fuit satis.*

III. Famis perpetuæ cruciatum, au-
get Inferis, dum recogitant, quàm brevi-
bus, vilibus, fœdisque voluptatibus eam
sibi comparârint. Intuere gulæ delicias,
quid vides nisi animalium, avium, pis-
cium, ferarum cadavera, quæ in ventri-
bus suis, velut sepulchris, tumulant? His
obiter palatum titillant, stomachum
onerant, corpus, gravant, somnum im-
pediunt, morbos accersunt, mentem he-
berant: eaque statim in fordes ac sterco-
ra vertunt: nam ut ait S. Gregorius Na-
zianzenus orat. 38. *Deliciae, non sunt
aliud, quàm pretiosum stercus. Vocat
pretiosum, quia guloso, in pretio est, ab
eoque magno pretio comparatum Na-
zianzenum Magiltrum secutus est S.
Hieronimus epist. 13. ad Paulinum:
Qui Christum, inquit, desiderat & de illo
carne vescitur, non querit magnopere de*

D S

quàm

80 *Domus aeternitatis. Consideratio*
quàm pretiosis cibis stercus faciat. Didic-
it id uterque à S. Paulo Apostolo, qui ad
Philipp. c. 3. 8. ait: *Propter quem [Christum]*
omnia detrimentum feci & arborum
tror ut stercora, ut Christum lucrifaciam.
Quæ igitur insania ob voluptates bre-
ves, viles, cum brutis communes & in-
fœtorem desinentes, famem sibi accersere
sempiternam?

Comminatio.

O Ventrīs mancipia ! O deliciis &
lautitiis epularum assueti nimium-
que addicti Apicii & Nepotes ! qui quo-
tidie epulamini splendidè , & nimium
ciborum stomacho, licet reclamanti, in-
geritis ; vestra, mihi credite satura, ve-
stra crapula in famem caninam & ra-
bidam desinet ; quando implebitur in
vobis Isaiaë vaticinium : *Ecce servi mei*
comedent [super mensam meam in reg-
no meo, quando transiens ministrabo illi-
lis] & vos esurietis. c. 65. 13. Et in
vos quoque cadet horrendum illud va-
à Christo intentatum : *Va vobis qui sa-*
turati estis ; quia esurietis. Lucæ c. 6. 25

Va vo

Vae vobis, qui tot pretiosas horas in conviviiis dilapidatis; gulæque nimium indulgetis, quia esurietis. Vae vobis, qui ventrem cibis vinisque delicatis saburratis, imò mergitis & more filiorum Job in orbem epulamini, continua viventes Saturnalia; quia esurietis, & quidem in æternum: Nam per quæ quis peccat, per hæc & punietur. Sap. c. 11. 17.

CONSIDERATIO VIII.

Sitis damnatæ æternitatis.

Ecce servi mei bibent, & vos sitietis.

Isaiæ c. 65. 13.

22. Julii.

I. **S**itis æterna in flammis gehennæ, poena est omnium ebriosorum, sive seculares sive Ecclesiastici, sive religiosi fuerint. Omnibus enim à Christo dictum est: *Attendite, ne forte graventur corda vestra in crapula & ebrietate. Lucæ c. 21. 34.* Omnibus ab Apostolo intentata comminatio: *Neque ebriosi regnum Dei possidebunt. 1. Corinth. c. 6. 19.* Omnibus facta dehortatio: *Nolite inebriari*

D 6 vino